

Kataliné.) Az emlékünnepek, egyesületek bemutatásával több előadó is foglalkozott: Leblancné Kelemen Mária, Horváth Júlia, Szilágyi Márton és Karafiáth Judit.

Szajbély Mihály előadása egy nagyszabású Vajda János értékelés ígéretével örvendeztette meg a hallgatóságot, mely közelebb állt az irodalom-, mint a kultusztörténethez. Botka Ferenc pedig a Déry-hagyaték sorsának, feldolgozásának bemutatásával arra hívta fel a figyelmet, hogy az irodalomtörténésznek a tényekből kell kultuszt teremtenie.

Ratzky Rita

Beszámoló az MTA Textológiai Munkabizottságának 1994. május 9-i üléséről

Május 9-én tartotta ez évi második ülését a Textológiai Munkabizottság, a Petőfi Irodalmi Múzeumban. Az ülésen tizenhat tag és három meghívott vett részt. Először a megjelentek néma felállással búcsúztak a nemrég elhunyt Benda Kálmántól, majd a meghirdetett napirendi pontok előtt Bíró Ferenc a tudományos könyvkiadás helyzetének kérdéseit vázolta. A szöveg- és forráskiadásokat illetően három kiadó áll egyenrangúan a kutatók rendelkezésére, az Akadémiai Kiadó, az Argumentum és a Balassi. Az utóbbi időben több irányból is jelzés érkezett, hogy ez az előnyös helyzet megszűnőben van. A teendők végiggondolására, állásfoglalás kialakítására lenne szükség, s bár a Textológiai Munkabizottság nem közvetlenül illetékes e kérdésben, mégis indokoltnak tartja a téma napirendre tűzését.

Első napirendi pontként került sor a textológia helyzetének vizsgálatára a felsőoktatásban. Előbb Péter László, majd Kovács Sándor Iván számolt be oktatási tapasztalatairól. Péter László az újvidéki egyetem meghívására tartott először textológiai előadásokat, majd 1989–90 óta már Szegeden is rendszeresen ad elő e tárgyban. Röviden ismertette az általa vezetett kurzusok tematikáját, s végül kitért arra, hogy az egyik legnagyobb problémát ma is egy korszerű, magyar kézikönyv hiánya jelenti. Ezt követően Kovács Sándor Iván beszámolt arról a munkáról, mely a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Intézetében kezdődött el, ahol Kabdebó Lóránt felkérésére egy interdiszplináris típusú textológiai oktatást szeretne megszervezni. Ő is a megfelelő kézikönyvek hiányát hangsúlyozta. Majd a nyolc félévre tervezett oktatási program tematikáját foglalta össze, melynek középpontjába a filológiai alapismeretek elsajátítását helyezte. A hallgatói munka nemcsak dolgozatok megírásából, hanem szövegkiadások készítéséből, helytörténeti hagyományok feldolgozásából állna. Külön foglalkoznának a nyomdatechnikai ismeretek, valamint a szerkesztési, könyvkiadói tudnivalók elsajátításával is, hogy gyakorlati szempontból is felkészült szakemberek hagyhassák el az egyetemet. Végül kitért arra, hogy gyümölcsöző lenne a miskolci egyetem és a sárospataki kollégium együttműködése. Kabdebó Lóránt hozzászólásában a lehetőségekről beszélt, és reményéről, hogy e lehetőségek valóra is válnak majd. Több hozzászólás után mindenki egyetértett, hogy komoly utánpótlási gondokkal küzd a szakma, ezért minden helyi oktatási kezdeményezést támogatni kell. Fontos lenne, hogy a szegedi, debreceni és budapesti szemináriumok mellett Miskolc beindítsa a szervezett képzést. Az alapos oktatás érdekében egy korszerű *Bevezetés az irodalomtudományba* c. alapmű, és egy textológiai kézikönyv elkészítése égető feladat.

Az ülés záró napirendi pontjaként egy új előadássorozat kezdődött, melynek címe: *Átvett sorozatok*, s témája a valamilyen okból gazdátlanul maradt kritikai kiadások átvételéből adódó problémák számbavétele lesz. Elsőként Kerényi Ferenc ismertette a Petőfi Kritikai kiadás helyzetét. Lényegében 1985-ben leállt a kritikai kiadás munkája, mert a két szerkesztő, Martinkó András és Kiss József véleménye több módszertani kérdésben eltért. A kronológiai problémák megoldása érdekében Kiss József a Petőfi-adattár elkészítésébe kezdett, Martinkó pedig alkotáslélektani kutatásokkal vélte megoldani az időrendi dilemmákat. Monografikus igénnyel dolgozva óriási anyagot hozott létre, mely azonban a kötetek továbbvitelekor csak megrostálva használható fel. Vannak azonban kronológiai kérdések, melyek egyik módszerrel sem oldódnak meg. A két kiváló szakember halála után ebben a helyzetben vette át a sorozatszerkesztést Kerényi Ferenc, jelenleg Ratzky Ritával együtt a harmadik kötet befejezésén dolgoznak. A feladat nehéz, mert a meglévő anyag szelektálása, átdolgozása után új jegyzetelési módszer kialakítására van szükség. A kötet befejezéséhez és további kötetek készítéséhez OTKA pályázatot adnak be. Ezzel párhuzamosan folyik a Petőfi-bibliográfia anyagának átvétele és kiegészítése is, a cédulák adatai számítógépre kerülnek.

Kelevéz Ágnes